Ч. 194. Неділя 11 вересня (29) серпня 1904. Рік XIV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.
Письма приймають ся лиш франковані.
Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.
Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостяах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

(Справи парляментарні і нова ческа фракция. — Новий російский міністер справ внутрішних. — Російско японьска війна.)

На засїданю долїшно-австрийского видїлу краєвого подав оногди предсїдатель до відомости, що о речинци скликаня соймів нема ще урядового повідомленя, але єсть майже певна річ, що тим речинцем буде день 20 вересня. Сесиї соймові будуть могли потягнути ся яких шість недїль, позаяк скликанє Ради державної після дотеперішних диспозиций наступить аж в послїдній третинї падолиста.

Німцям вже якось не дуже пильно. Екзекутивний комітет німецких партий відложив свої збори аж на місяць жовтень зі взгляду на то, що тепер надходить соймова сесия. — Молодочехи зачинають розбивати ся. Пос. Войтїх Голяньский виступив недавно тому з молодоческого клюбу, мотивуючи своє виступленє тим, що члени сего клюбу не ходїли нїколи підписувати его внесень. Ще й кількох инших послів має виступити з молодоческого клюбу і задумують сполучити ся з ґр. Штернберґом та утворити окрему ческу партию.

Наконець має вже Росия сим разом таки поправдї свого міністра для справ внутрішних. Єсть ним кн. Сьвятополк Мірский, дотеперішний ґенерал-ґубернатор Вільна і Ковна. Новий міністер має бути чоловіком сильного характеру, а що до его полїтичної характеристики можна лиш хиба то сказати, що не належить до скрайних реакціонерів, а навіть хто знає чи свого часу не був може недогідний для Плеве'го. Кн. Сьвятополк Мірский був насамперед ґубернатором в Пензї відтак в Катеринославі, а в 1900 р. став він помічником шефа корпуса жандармериї при міністерстві справ внутрішних, а в слїдуючім роцї став він помічником і комендантом жандармериї. За міністра Сипаґіна не мав кн. Сьвятополк Мірский великого впливу на веденє служби, котрої задачею єсть слїдити і переслїдувати людий полїтично підозріних, бо сею справою займав ся дотеперішний провізоричний шеф міністерства справ внутрішних Дурново; кн. Сьвятополк Мірский мав лиш надзір над самим персоналом жандармериї і над справами адміністрацийними. Плеве, котрий хотїв мати в командантї жандармериї сотрудника і помічника у вишукуваню і переслїдуваню полїтично підозріних людий, не знаходив кн. Сьвятополку-Мірскім нїякої помочи і здає ся він був ему може й дуже не на руку; длятого Плеве, щоби его позбути ся, постарав ся о іменованє его ґен.-ґубернатором у Вільнї — посада, о котру старав ся тодїшний ґубернатор Вільна фон Валь. Валь став був свого часу наслїдником кн. Сьвятополка-Мірского, але одержав зовсїм иншу власть.

У вістях з поля війни настала знов велика посуха а за то лишає ся велике поле до всїляких чуток, здогадів і комбінаций. Що стало ся з армією Куропаткіна? Чи она вже в Мукденї, чи може машерує ще дальше до Телїна або може аж до Харбіна? Кореспондент ґазети „Daily Mail“ доносить з Купанце, що Куропаткін станув вже в Мукденї і що через се місто переїзджає що дня по 80 ваґонів з раненими російскими вояками на північ. Місто єсть повне пригноблених вояків а цивільні люди втїкають чим борше з Мукдена. Єсть чутка, що положенє Росиян в Мукденї має бути дуже небезпечне, бо Японцї підходять до міста з трох сторін. Після инших вістий положенє Росиян зовсїм не єсть так критичне, як то загально представляють. Куропаткін не думає іти з Мукдена дальше на північ а противно ему іде на поміч ґен. Лїневич. Доси, кажуть, мав Куропаткін 315.000 мужа і 600 пушок а до жовтня прийде ему на поміч 120.000 мужа сьвіжого войска а всїх пушок буде мати 1100. Які були страти з обох сторін в битві під Ляояном, ще й доси не знати, але они мали бути дуже великі. Обчисля-

---

14)

В КРАЮ ДАЛЯЇ-ЛЯМИ.

(Після Веґенера, Свен-Гедіна і др. зладив — К. Вербин).

(Дальше).

Переговори в Лясcї і що на них скаже Даляї Ляма. — Жаданя Росиї в справі Тибету. — Щедрість Анґлїйцїв і вдячність Тибетанцїв на язицї. — Шпорт яко средство цивілїзациї або перші кіньскі перегони в Лясcї.

Похід Анґлїйцїв до Лясси удав ся і они мабуть осягнули свою цїль, бо, як зачувати, довели вже переговори щасливо до кінця і осягнули свою цїль, розуміє ся, о скілько Тибетанцї і їх Даляї Лями схотять додержати слова. О самім змістї переговорів не чувати доси нїчого. Здає ся, що головними точками переговорів, про котрі можна говорити явно перед цїлим сьвітом, була насамперед справа упровільненя границї а відтак відносини торговельні. Що єсть тайною в сих переговорах, того очевидно не можна так легко і борзо довідати ся; можна однак припускати, що Анґлїйцї мусїли забезпечити собі якісь важні користи, бо чей не надармо висилали похід, котрий не мало коштував гроша. Договір має бути вже сими днями підписаний і припечатаний а 15 с. м. думають Анґлїйцї вертати назад до Індиї, щоби їх в Тибетї не заскочила зима, котра там борше настає як в инших краях, положених в тій самій ґеоґрафічній ширинї.

Чи Анґлїйцї справдї хотять вже вертати домів, се також річ не певна. Єсть здогад, що они лиш так удають, щоби в той спосіб звабити Даляї Ляму назад до Лясси, котрий десь пропав без слїду. Знатоки краю кажуть, що навіть вже тепер за пізно вертати, бо зима могла би заскочити Анґлїйцїв в горах і положенє їх стало би тодї дуже невідрадне. Скорше можна припускати, що они задумують лишити ся через зиму в Дянце, де можуть мати подостатком поживи і тут будуть дожидати, що скаже на все Даляї Ляма. В Льондонї побоюють ся і доказують не без причини, що Даляї Ляма, коли верне, готов би без відомости свого правительства або й в порозуміню з ним зробити неважним весь договір яко незаконний, або заключений без его відомости і призволеня. Коли би дїйстно мало до того прийти, то кажуть, що з весною можна би лекше і скорше навідати ся знову до Лясси. Сю гадку висказує вже й тота льондоньска праса, котра стоїть в тіснїйшій звязи з правительством.

Як зачувати, старає ся тепер і Росия забезпечити собі своє становище в Тибетї. Як би так не війна з Японією, то Росия виступила би далеко енерґічнїйше; але серед теперішних відносин хоче она лиш забезпечити собі релїґійні інтереси в Тибетї і в сїй справі мало вже навіть прийти до порозуміня межи Росиєю а Анґлією. „Релїґійні інтереси“ се щось нового в полїтицї і не треба гадати, що Росия має тут на цїли християньство або може ширене християньства в Тибетї; нї, в Росиї понимають „релїґійні інтереси“ зовсїм практичнїйше і річ майже певна, що тут розходить ся о допущенє бурятских путників до Лясси.

Лясса єсть, як звістно, релїґійним осередком цїлого будгістичного сьвіта, подібно як Рим для цїлого католицкого, а чим папа для католиків, тим Даляї Ляма єсть для будгістів. До Лясси ходять на прощу також і російскі Буряти та Монґоли, отже цікаво би знати, чи Росия так дуже дбає про релїґійний інтерес всїх, чи лиш таких Бурятів, як той Доріев, котрий тепер єсть десь з Даляї Лямою в дорозї до міста Урґи в Монґолії. А в Урзї, кажуть, єсть також якийсь російский, чи стоячий під російским впливом великий ляма, котрий мабуть станув в оборонї Даляї Лями і завізвав вже всї будгістів до релїґійної війни против Анґлїйцїв. В Льондонї не легковажать собі Бурятів образованих в Росиї, бо пізнали їх значінє не лиш з аґітациї згаданого Доріева в Ляссї, але й з тих пишних фотоґрафій, знятих з Лясси і еї охрестности, які видало російске товариство фотоґрафів, а котрі прислано в дарунку анґлїйскому товариству. В Льондонї здивувало то і занепокоїло не мало, що фотоґрафи, віддалені від Тибету на 1500 кільометрів, могли так знаменито розглянути ся в сусїднім з Індиєю краю, підчас коли Тибетанцї з анґлїйскими підданими не конче чемно обходять ся. Щоби се на примірі показати, досить хиба буде пригадати, що якось недавно тому, коли вже Анґлїйцї станули в Ляссї, випущено на волю двох анґлїйских підданих з Сіккіма, котрих яко людий підозріних о шпіґуньство дер-

ють загально, що до битви ставало що найменше 400.000 а страти в убитих і ранених по обох сторонах доходять мабуть до 80.000. Анґлійскі кореспонденти подають страти Росиян на 30.000. З Токіо доносять, що Японці позбирали богато тисячів карабінів, які росийскі вояки підчас втечі відкидали, а крім того забрали 132 ваґонів з муніциєю і 97 пушок. Розійшла ся також не потверджена доси чутка, що в битві під Ляояном ранений був також кулею з карабіна капітан австрийского штабу ґенерального ґр. Шептицкий, брат Впреосьв. Митрополита Андрея, котрий ще здругим висшим австрийским офіциром виїхав був яко австрийский відпоручник до головної кватири росийскої в Ляояні. Вже в битві під Дашіцао грозила ґр. Шептицкому велика небезпечність. Напираючі на Росиян Японці заскочили були заграничних войскових відпоручників так нагло, що они ледви могли повтікати. Тоді то ґр. Шептицкий і ще якийсь другий — як доносять о тім кореспондент берлиньского „Lokal-Anzeiger-а“ — погубили підчас втечі всі свої річи.

Новинки.

Львів дня 10-го вересня 1904.

— **Іменованя.** Є. В. Цісар іменував надзвичайного професора дра Володим. Серадского, звичайним професором судової медицини на університеті львівскім. — Ц. к. краєва Дирекция скарбу іменувала контрольора касового Рудольфа Віденуля і офіцияла уряду продажи соли Романа Джулиньского касиєрами в IX кл. ранґи, контролюючого асистента касового Йос. Студенецкого контрольором касовим, вкінци податкових ад'юнктів Модеста Сосаньского і Стан. Ольшиньского контролюючими асистентами касовими при салїнарних зарядах у всхідній Галичині.

— **Відзначеня.** Є. В. Цісар надав віцепрезидентови суду краєвого у Львові Стан. Пжилускому ордер зелїзної корони III кляси.

— **Перенесеня.** П. Намістник переніс санітарного асистента дра Евст. Бачиньского із Збаража до Зборова.

— **Заупокійне богослуженє** за бл. п. Цїсареву Єлисавету відбуло ся нині у всїх трех церквах катедральних у Львові. В богослуженю взяли участь представителї всїх властий державних і автономічних.

— **Є. Е. п. Намістник** ґр. Андрій Потоцкий з шефом бюра президияльного радником Намістництва п. В. Залеским повернув до Львова.

— **Послїдний репертуар руского театру** на гостині в Яворові. Недїля 11 с. м. „Трійка гільтаїв“ фантастична оперета в 5 д. Нестроя; второк. 13 с. м. на дохід бурси селяньскої: 1) Ария з опери „Фавст“ відсьпіває п. Гаєк, артист опери в Люблянї, 2) „Як ковбаса та чарка, то минеть ся й сварка“, комедия в 1 д. Старицкого, 3) „Заручини по смерти“, комедия в 2 д. Карпенка; четвер, 15 с. м. послїдне представлене, перший раз на рускій сценї: „Продана наречена“ опера в 3 д. Сметани, переклав з ческого на руске др. Ер. Калитовский (Цїни місць підвисшені). Ся послїдна новість рускої сцени буде виставлена після найоріґінальнїйших взорів ческих театрів.

— **Подає ся до відомости** П. Т. Питомцям всїх трех епархій, принятим до ґенеральної дух. семинариї у Львові на рік 1904/5, що приняті на I рік сьв. Богословія мають явити ся у Львові дня 4 жовтня с. р. і представити ся Ректоратови найпізнїйше до год. 7½ вечером (того самого дня), — а приняті на II, III і IV рік сьв. Богословія дня 11 жовтня с. р. також найпізнїйше до год. 7½ вечером (того самого дня). — Від Ректорату гр. кат. ґенер. дух. Семинариї у Львові.

— **Божевільний в церкві.** Вчера перед полуднем появив ся в церкві сьв. Юра у Львові якийсь Іван Котів, котрий в приступі божевільства почав женщинам здирати з голов капелюхи. Котова придержала полиция і віддала в опіку комісариятови II-ої дїльницї.

— **Нещастна пригода в горах.** Недалеко Айрольо, в Швайцариї, найдено сими днями труп капітана італїяньского ґенерального штабу бар. Сальватора, котрий упав із скали високої на 200 метрів і погиб на місци. При трупі найдено записки і пляни, з котрих показало ся, що капітан Сальваторе займав ся відрисовуванем швайцарскої твердинї на горі сьв. Ґотгардта.

— **Величезний пожар ліса.** З Ґельбезанде, в Мекленбурґії, доносять, що ві второк вибух там в двох місцях рівночасно великий пожар лїсів, котрий удало ся спинити аж вчера по полудни. Члени княжого двора разом з нїмецким наслїдником престола, котрий там тепер перебуває в гостинї, брали живу участь в ратованю.

— **Фортепян домовиною.** Американьский автомобілїст Леандер забив ся недавно в часї перегонів автомобілїв. Родина рішила перевести єго тїло до Америки, але нїяке французске товариство пароходів не хотїло перевезти домовини до Нового Йорку, знаючи, що се викликало би не зовсїм добре враженє між пасажирами, колиб они довідались, що їдуть разом з трупом. В тім клопотї прийшло одному з членів родини на гадку запакувати домовину в фортепян і так вислати. На опакованю фортепяну писалась напись: „фортепян! осторожно!“ В такім видї привезено трупа Леандра до Нового Йорку.

— **В справі рускої правописи.** Що йно появила ся з друку накладом ц. к. Видавництва книжок шкільних книжка, одна в рускій мові п. з. „Руска правопись зі словарцем“ (Сторін 152. Цїна 80 сотиків), а друга в польскій мові п. з. „Prawidła pisowni ruskiej“ (сторін 159; — цїна 80 сотиків). Правописні правила в охох тих книжках, уложені після еляборату комісиї, покликаної радою шкільною краєвою, і приняті фільольоґічною секциєю Наукового Товариства імени Шевченка, подають докладні і всесторонні інформациї та вказівки що-до рускої правописи, не лишаючи нїяких сумнївів. А словарець уложений також комісиєю, покликаною радою шкільною краєвою, занимаючи 126 сторін, подає писовню наукових висловів всїх тих наукових предметів, які викладають ся в середних школах, як також писовню найчастїйше уживаних чужих слів з означенем їх значіня. Словарець в польскім виданю трохи обширнїйший, бо подає також такі рускі слова, які пересїчно Полякам суть незрозумілі.

— **Селяньска бурса в Турцї.** Дня 31 м. м. зібрало ся в салї повітової ради в Турцї поверх 60 осіб, в тім числї 15 осіб з інтеліґенциї, аби нарадити ся над отворенем селяньскої бурси. Наради отворив ґеометер п. Коляджин, а проводив нарадам декан і повітовий маршалок о. М. Прухницкий, який виголосив реферат в справі заснованя бурси для селяньских

жали більше як рік у вязници, а котрі можуть бути раді з того, що їм не стало ся нїчого гіршого, як лиш то що їх добре набили та наморили голодом.

Коли би розходило ся лиш самі сусїдскі відносини до Тибету, то Анґлїйцї могли би бути вдоволені успіхами теперішного походу, бо жителїв Лясси, значить ся широкі маси низшої верстви суспільности удало ся їм позискати. Щедрота і шпорт мали дати початок до анґлїйскої цивілїзациї в Тибетї. Дня 25 серпня постановили Анґлїйцї показати Тибетанцям, як они уміють дбати про бідних. На той день скликали они на рівнину перед табором бідних людий з Лясси і обіцяли роздати між них гроші. Команданти анґлїйского войска обчисляли, що зійде ся що найбільше 3000 людий, але перечислили ся, бо зібрало ся около 12.000. Збігли ся не лиш бідні з міста, але й богато людий з охрестности, з котрих многі зовсїм не були бідні. Всїх розставлено довгими рядами в той спосіб, що поміжи поодинокими рядами можна було вигідно перейти. Щоби не було заколоту, наказано всїм сидїти доти, доки аж всї не дістануть гроший. Декотрі Тибетанцї робили при тім добровільно полицийну службу разом з анґлїйскими вояками і старали ся удержати порядок. Але не помогло нїчого. Ті, що дістали вже були гроші, особливо жінки і дїти, схоплювали ся зараз і сїдали на друге місце, щоби ще раз дістати. Коли комусь удало ся в той спосіб видурити подвійний дарунок, тїшив ся і виставляв з радости і вдячности язик ще більше, як того вимагає тибетаньска чемність.

А треба знати, що у Тибетанців єсть такий звичай, що коли комусь хочуть віддати честь, або за щось чемно подякувати, то піднесуть оба великі пальцї в гору і при тім виставляють язик. Анґлїйцї роздавали срібні монети звані „танка“ вартости около 50 сотиків. Отже коли хтось із Тибетанців дістав танку, виставляв зараз язик і підносив в гору оба великі пальцї. Так роздали Анґлїйцї в Ляссї 11.000 танків.

По полудни того дня мали ще відбувати ся кіньскі перегони. Не треба й казати, що на таку невидану доси в Тибетї забаву зібгло ся множество народу. Посходили ся всї найвисші достойники в Ляссї; прийшло навіть кількох старших монахів з монастиря Тонґза Пепльоп. Тибетанцям дуже сподобали ся перегони і они зрозуміли зараз, що то значить закладати ся, котрий кінь добіжить скорше до мети і тїшили ся дуже, скоро котрий з них виграв заклад. Найбільше щастя мав того дня резидент Непаля. По анґлїйских перегонах розпочали ся тибетаньскі, бо Тибетанцї й собі попривадили свої конї і стали переганяти ся.

По скінченых перегонах відбуло ся угощене в анґлїйскім таборі, на котре прийшли всї висші достойники з Лясси а навіть і згадані монахи випили тут по чарцї чаю. Загальне враженє, яке ся забава зробила, було таке, що масам тибетаньского народу байдуже про полїтику, они чужинцям не противні і борзо би з ними подружили ся; лиш висші кляси держать ся з далека і противні чужинцям. Анґлїйскі лїкарі, що ходили оглядати т. зв. лїкарску школу в Ляссї, не могли там майже нїчого побачити, бо їх там принято з великим недовірєм. Комічне враженє робили тоті Тибетанцї, що пiднялн ся були добровільно удержувати порядок підчас розділюваня гроший. Они ходили гордо і випростовані як анґлїйскі вояки, котрих старали ся у всім наслїдувати і замість карабінів носили довгі палицї. Впадало також і то в очи, що многі з „бідних“ іменно же жінки мали у волосю і на шиї дорогі каменї.

Оттак зазначили Анґлїйцї свій перший побут в сьвятім місті Тибетанців, котре мабуть перестане вже від тепер бути сьвятим, діставши першу науку легкої наживи гроша і громадної забави, котра й багачів руйнує. Гріш і забава мають проложити Анґлїйцям дорогу до їх дальшої роботи в Тибетї. Чи виложений при тім капітал їм оплатить ся, се покаже недалека будучність.

V.

Серед пустинї Такля-макан і безконечне море піску.

Всхідний Туркестан і Тибет — сама середина Азиї, то бодай чи не найзамітнїйші краї на цїлій нашій земли. Нинї їх ще дуже мало знаємо, але вже з того, що доси удало ся розслїдити, можна здогадувати ся, що тут колись дїлала якась величезна, непонятна нам сила. На полудни від Тибету вигнала она колись найбільші і найвисші на нашій земли гори Гімалая, а сам Тибет став вижиною найвисшою на цїлім сьвітї: величезні рівнини і степи, пустинї вкриті піском, з котрого нинї вітри роблять такі надуви, що виглядають мов гори, а посеред тих степів і пісків множество озер і рік навіть великих, котрі нїгде не мають відпливу. В озерах вода солона! Що се все може значити? За мало ще, як сказано, знаємо сї краї, щоби може вже робити якісь на певних наукових даних оперті здогади; але з того, що вже доси знає ся, можна здогадувати ся, що тут колись дуже давно, в перших початках нашої земли було море, з котрого слїди остали ся ще в теперішних пісках і солоних озерах.

Яка сила видвигнула ту часть земли до тої висоти, на котрій она тепер стоїть, годі сказати; то лиш можна здогадувати ся, що то була якась величезна сила і що она в сїм місци

синів. Опісля прочитано і принято статут бурси, який вислано до затвердженя намістництву. Товариство, до якого вписало ся на сих зборах 21 осіб і зложило 95 К вкладок, війде в житє по затвердженю статутів.

— **Нещастна пригода.** В четвер дня 7 с. м. найдено в потічку, що пливе побіч міста Підгаєць, трупа женщини. Як опісля показало ся, умершою була Козловска, жена Михайла Козловского, слуги судового. Що було причиною еї смерти, годі відгадати, бо потік, місце де найдено трупа, єсть так малий, що утопити ся в нім дуже трудно.

— **Обманені злодії.** Італіяньскі часописи доносять, що до славного катедрального костела в Барі, де находить ся гріб сьв. Николая, закрали ся злодії, щоби украсти дорогі камені, котрі украшують тоту домовину. Але злодії дуже завелись, надіючи ся богатого здобутку; предвиджуючи крадіж, місцеві монахи завчасу забрали всі камені і сховали їх, вставляючи на їх місце безвартістні імітациї. Таким робом злодії забрали з костела лиш ріжноцьвітне скло, вартости яких 160 корон.

— **Позір!** Товариство „Сокіл", котре заводить в краю сторожі пожарні, уряджує в сім році фантову лютерию на дохід будови власного дому. В тій цїли видав „Сокіл" льоси в виді переписних листків в 10 родах по ціні 25 сот. льос. Набувати їх можна в „Соколі" у Львові, по всіх складах „Народної Торговлї" на провінциї як також в філіях „Сокола" по більших містах. Кромі того видав „Сокіл" на ту саму ціль облїґациї (зворотна позичка) по 10 кор. Набувати їх можна у д. Ів. Бачиньского, касиера „Днїстра" у Львові, Ринок 10.

Господарство, промисл і торговля

— **Рахунок краєвого товариства кредитового урядників і сьвящеників**, стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові, за місяць серпень 1904.

I. Стан довжний:

	Кор. сот.	Кор. сот.
1. Уділи членів		19.913 11
2. Фонд резервовий		1.581 44
3. Вкладки щадн.:		
а) Стан на початку міс.	92.321 98	
б) вложено в серпни	7.049 12	
разом	99.371 10	
в) винято в серпни	7.001 35	
Позістає з кінцем місяця .		92.369 75
4. Сальдо побраних процентів .		3.820 74
5. Резерва податкова		60 —
6. З рахунку ріжних сторін . .		575 —
7. Непіднята дивіденда за р. 1904		333 75
8. Кредит банковий		13.980 —
Сума . .		132.633 79

II. Стан чинний:

	Кор. сот.	Кор. сот.
1. Позички уділені на скрипти і векслї:		
а) стан на поч. місяця	126.526·52	
б) уділено в серпни	8.480·—	
разом .	135 006·52	
в) сплачено в серпни	6.925·40	
Стан з кінцем місяця . . .		128.091 12
2. В щадниці почтовій (оборот чек.)		436 84
3. Льокациї в товариствах і банках		919 89
4. Рахунок ріжних сторін . . .		— —
5. Движимости		622 —
6. Кошти заснованя (решта) . . .		100 —
7. „ адміністрацыї		1.274 .64
8. Готівка в касї з днем 31/8 1904		1.189 30
Сума .		132.633 79

Членів прибуло 10, убуло —, остало з кінцем серпня 1904 всіх членів 433 з 511 деклярованими уділами в сумі 25.550 К.

Уділ членьский 50 К, може бути вплачуваний ратами; вписове 2 кор.

Товариство принимає вкладки щадничі на $4^1/_2$%; пожички уділяє на 7%. Товариство посередничить в заключуваню обезпечень на житє всякого рода і уділяє дотичних інструкций безплатно.

— **Ціна збіжа** у Львові дня 9 вересня: Ціна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця н. 8·75 до 9·25; жито н. 7·— до 7·25; овес 7·— до 7·25; ячмінь пашний 6 25 до 6·50; ячмінь броварний 7·25 до 7·75; ріпак 10·40 до 10·60; льнянка —·— до —·—; горох до вареня 8·50 до 9·50; вика 5·75 до 6 25; бобик 6·25 до 6·50; гречка 9 50 до 10·—; кукурудза нова 8·10 до 8·50; хміль за 56 кільо 200·— до 220·—; конюшина червона 75·— до 80·—; конюшина біла 55·— до 60·—; конюшина шведска 55·— до 65·—; тимотка 24·— до 28·—.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Петербург 10 вересня. (Рос. аґент. телеґр.). Урядово заперечують чутку, мов би ґен. Куропаткін в битві під Ляояном був ранений. Вчерашного дня на поли війни не прийшло нігде до борби.

Гамбурґ 10 вересня. Розсліди здохлих щурів на анґлїйскім корабли „Biscopsquate" виказали, що кілька з них згинуло на джуму. Заряджено всякі средства осторожности. Набір виносять під надзором властий. З залоги ніхто не занедужав.

Ляваль 10 вересня. Суд і власти поліцийні зробили ревізию в монастири Кармелїтанок, котрий на основі закона о монастирях замкнено. Знайдено там 60 монахинь, котрі стануть перед поліцийним судом.

Льондон 10 вересня. (Бюро Райтера) Атак Японців дня 3 с. м. відперли Росияни головно за помочию мін. Японці машерували по долині, котру Росияни підмінували перед двома тижднями на півтора кільометра вздовж. Міни тоті присипали они землею, котру убили а відтак насипали на ню каміня. Коли Японці в ночи ішли до атаку, Росияни не відповідали на огонь, лиш осьвітили неприятеля рефлекторами. Коли відділи японьскі війшли на підміноване поле, Росияни підпалили міни, а вибух був так страшний, що навіть по российскій стороні суть страти. Порозривані тіла Японців і карабіни порозкидало на всї сторони. Страт Японців не можна було обчислити, бо тіла їх порозривало на кусні, котрі відтак Росияни позбирали і похоронили.

ніби видула землю в один бік так, що она по правді не єсть зовсім кругла, лиш як би на обох бігунах трохи сплощена, так в однім місци, іменно же тут, де тепер Тибет, видута трохи в гору. Та незвичайна природа сих сторін нашої землї звертає днятого щораз більшу увагу учених на себе і се єсть причиною, що декотрі з них мимо всіляких небезпечностий, якими грозить не лиш сама природа тих сторін, але й проживаючі там а замкнені доси від всего сьвіта люди, старали ся таки туди зайти і їх близше розслїдити. Найбільше під сим взглядом заслужив ся шведский учений Свен Гедін і за ним хочемо тут наших читателів повести тепер в незнану доси пустиню Такля-макан і в безконечне море пісків.

Вже коли ми розложили ся табором коло села Янґі-кил над рікою Тарім або Яркент-даря, — каже Гедін — розпитував я людий про пустиню на полудневім заході, але они не уміли сказати, що єсть поза тими горами піску. Вздовж правого берега ріки тягне ся висока мов гора стіна піскового надува і мене тягнула поза ню якась непоборима сила. То одно знав я лиш на певно, що розпочинаю тепер борбу на житє і смерть з найширшим окраєм пустині Такля-макан. А що мене найбільше дивувало було то, що люди з великим страхом говорили о тій пустини, котру звичайно називають Кум або Чонґ-кум після якогось казочного міста, котре звало ся колись Шар-і-Каттех-кум, а котре піски засипали. У тутешних людий не може бути вже нічого гіршого, як коли хтось по волї або й по неволї заблукає ся в тій пустини. Ніхто з них не був там ніколи; давні ловці на верблюдів, а теперішні шукачі золота важили ся відходити лиш на два дні дороги від берега ріки, а відтак чим скорше вертали, бо їх брав якийсь несамовитий страх від того піску, котрому нігде кінця не видко. Нас уважали за самоубийників, коли ми сказали, що хочемо туди іти і ворожили нам, що вже ніколи звідтам не вернемо. Але я успокоїв людий трохи сказавши їм, що то я не перший раз беру ся до борби з пісками пустині.

То місце, де ми над Таріном розложили ся були табором і поставили собі навіть незлу зимівку з палїв, лат і снопів очерету, ставлених сторцом замість стін, назвали були місцеві люди „Тура-салґан-уі" значить ся „хата побудована паном". Отже із сеї хати видко було по тамтім боці ріки на полудневім заході безконечний вал з піску з малою прірвою, в котрій мало бути озеро „Баш-кил". Перед ним на березї ріки було сільце Янґі-кил-уі, де жило кількох наших нових приятелів, що нам доставляли всілякої поживи. То немноге, що они мені розповідали, ще більше додало мені охоти іти в пустиню. В тім напрямі як тягнуть ся озера в пустині, знаходать ся, казали они, голі місця, що виглядають так, як би там земля запала ся, або як би то були дна великих озер, що повисихали, але то мабуть вітер від північного всходу так здув з них пісок. Тоті позападані місця називають они „баїрами", але як далеко тягнуть ся тоті баїри, того они не вміли сказати. Лиш здавен давна наслухали ся, що в давних часах десь далеко на полудневім заході жив якийсь поганьский нарід під пановане падишаха Атті Куш. Сьвяті імами ходили туди, щоби там ширити магометаньску віру, але що той нарід не хотів приняти нової віри, то імами прокляли его і Господь Бог їх покарав; тоді став падати з неба пісок замість дощу, падав цїлими днями і ночами, аж наконець засипав цїлий край і всїх в нім людий з їх містами.

(Дальше буде).

Поїзди льокальні.

Приходять до Львова.

З **Брухович** 6·42, 7·30, 11·45 рано, 3·00, 4·30 і 5·03 по полудни, 7·54 і 8 59 вечером (до 11/9 вкл.)

З **Янова** 8·20 рано, 1·16, 4·45 по полудни, 9·25 вечером (від 1/5 до 30/9 вкл.) 10·10 вечером (від 15/5 до 31/8 вкл. в неділї і сьвята).

Зі **Щирця** 9·35 вечером (від 1/6 до 11/9 вкл. в неділї і сьвята).

З **Любіня** вел. 11·35 вечером (від 15/5 до 11/9 вкл. що неділї і сьвята).

Відходять зі Львова.

До **Брухович** 5·48 рано, 9·30 і 10·50 перед полуднем. 1·05, 3·35 і 5·05 по полудни, 7·05 і 8·04 вечером (від 8/5 до 11/9 вкл.)

До **Янова** 6·50 рано, 9·15 перед полуднем (від 1/5 до 30/9 вкл.), 1·35 по полудни (від 15/5 до 31/8 в неділї і сьвята, 3·18 по полудни (від 1/5 до 30/9 вкл.) і 5·48 по полудни.

До **Щирця** 1·45 по полудни (від 1/6 до 11/9 вкл. в неділї і сьвята).

До **Любіня** вел. 2·15 по полудни (від 15/5 до 11/9 вкл. в неділї і сьвята).

За редакцию відповідає: Адам Крехонецкий

ОГОЛОШЕНЯ.

МИЛО ШІХТА

„Олень“ Знаки охоронні „Ключ“

Найліпше, найвидатнійше, а тим самим найдешевше мило без всяких шкідних домішок.

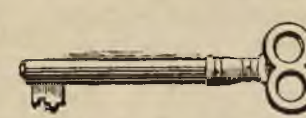

Всюди до набутя.

Купуючих просить ся о звернене уваги на напис: „ШІХТ“, що єсть на кождій штуці мила, як також на один з наведених охоронних знаків.

Аптика в Королівці В. АЛЄРГАНДА

поручає

АЛЬПЕЙСКІ ГРУДНІ ЗІЛЯ.

Зіля ті, витворювані з найділнійших ростин альпейских, перевисшають всі до тепер уживані зіля, грудні сиропи і тим подібні препарати своїми успіхами. Наслідком того они просто неоцінені при катаральних болївнях легких і проводів віддихових, при кашлю, хрипці і всїх других подібних недугах. Спосіб ужитя: Горсть зіль тих запарює ся в шклянці килячої води і той відвар пє ся в літнім стані рано і вечером.

Ціна 50 сот.

Агенция дневників

Ст. Соколовского Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9, — принимає

пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних. В тій агенциї находить ся також головний склад і експедиция „Варшавского Тижневника ілюстрованого“. До „Народної Часописи“ і „Газети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш та агенция.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНЇСТЕР“

стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою у Львові, Ринок ч. 10, дім „Просьвіти“.

ЧЛЕНАМИ ТОВАРИСТВА можуть бути тільки обезпечені тревало в „Дністрі“ від огню. Членьский удїл 50 К можна зложити в ратах; вписове 2 К.

ЧЛЕНИ ТОВАРИСТВА можуть затягати позички на 6 % за предложенєм відповідної гіпотеки або поруки; сплату більших позичок розкладає ся на 10 літ.

ПРИ ПАРЦЕЛЯЦИЯХ і иншім купнї землї нехай купуючі звертають ся за позичками до „Днїстра“.

ВКЛАДКИ щадничі приймає товариство на 4 прц.

З ЧИСТОГО ЗИСКУ дістають члени дивіденду від удїлів а часть зиску призначує ся на добродійні цїли; дотепер удїлено на церкви, бурси, школи і т. и. 16.385 К.

Стан 31 грудня 1903:

Вкладки	1,444.589 К	Позички	1,330.822 К
Удїли	109.835 К	Цїнні папери льновані в банках і на рахунках біж. .	280.681 К
Фонди резервові .	21.318 К		

МІД знаменитий, десеровий, курацийний, з власної пасіки 5 клґр. лиш 6 корон франко. Вода медова найлїпше средство на лице. Даром брошурку д-ра Цесельского о медї варто перечитати, жадайте! **КОРІНЕВИЧ**, ем. уч. Іванчани.

Дуже величавий

образ комнатний

представляючий

„ПРИЧАСТЄ“

мальований артистом Єзерским в природних красках. Величина образа 55×65 цтм.

Набути можна у

Антона Хойнацкого

Інсерати

(„оповіщеня приватні“) до „Газети Львівскої“, „Народної Часописи“ і всїх инших часописий принимає виключно лиш ново отворена „Агенция дневників і оголошень“ в пасажу Гавсмана ч. 9. Агенция ся принимає також пренумерату на всї дневники краєві і заграничні.

Ново отворена Агенция дневників і оголошень

Пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає оголошеня до всїх дневників

і також пренумерату на всї часописи краєві і заграничні.

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом І. Недопада — (Телефона ч. 527).